

॥ ३ ॥ विज्ञाय तरणसाधनं शीघ्रमानेयमित्यवरामवचनतात्पर्यं ज्ञात्वा गुहं सूतं चामं च आमंत्रणेनैव तत्तात्पर्यं बोधयित्वा यथापूर्वं भ्रातुरग्रतो तिष्ठत् ॥ ४ ॥ स तु गुहस्तु रामस्य वचनं तरामजाङ्गवीमित्येवं निशम्य तात्पर्यतो ज्ञात्वा प्रतिगृह्य नमस्कारपूर्वप्रतिगृह्य सचिवानाहूय तन्मध्ये कंचित्पतिब्रवीत् ॥ ५ ॥ अस्य वाहनसंयुक्तां अस्य जलं निरस्य नावन्तीं प्रापयतीत्यस्य वाहनमरिचं ॥ मयूरव्यंसकादित्वात्समासः ॥ कर्णग्राहः कर्णधारः ॥ मुखेन प्रतारः प्रतरणं ययातां ॥ दृढां दृढसंघिवंधां तीर्थैः वतारमार्गे उपाहर समीपं प्राप

वर्हिणानां च निर्घोषः श्रूयते नदतां वने ॥ तरामजाङ्गवीं सौम्यशीघ्रगां सागरंगमां ॥ ३ ॥ विज्ञाय रामस्य वचः सौमित्रिर्मित्रनंदनः ॥ गुहमामं च सूतं च सोतिष्ठद्भ्रातुरग्रतः ॥ ४ ॥ स तु रामस्य वचनं निशम्य प्रतिगृह्य च ॥ स्थपतिस्तूर्णमाहूय सचिवानिदमब्रवीत् ॥ ५ ॥ अस्य वाहनसंयुक्तां कर्णग्राहवतीं शुभां ॥ सुप्रतारां दृढां तीर्थैः शीघ्रं नावमुपाहर ॥ ६ ॥ तं निशम्य गुहादेशं गुहामात्योगतो महान् ॥ उपोत्थरुचिरां नावं गुहाय प्रत्यवेदयत् ॥ ७ ॥ ततः स प्रांजलिर्भूत्वा गुहोराघवमब्रवीत् ॥ उपस्थिते यं नौर्देवभूयः किं करवाणिते ॥ ८ ॥ तवामरसुतप्रख्यतर्तुसागरगामिनी ॥ नौरियं पुरुषव्याघ्रशीघ्रमारोहसुव्रत ॥ ९ ॥ अथोवाच महातेजारामो गुहमिदं वचः ॥ कृतकामोऽस्मि भवता शीघ्रमारोप्यतामिति ॥ १० ॥ ततः कलापान्सन्नत्थस्वङ्गो बध्वा च धन्विनौ ॥ जग्मतुर्येन तां गंगां सीतया सह राघवौ ॥ ११ ॥ राममेवंतु धर्मज्ञमुपागत्य विनीतवत् ॥ किमहं करवाणीति सूतः प्रांजलिं ब्रवीत् ॥ १२ ॥ ततो ब्रवीद्वाशरथिः सुमंत्रं स्पृशन्करेणोत्तमदक्षिणेन ॥ सुमंत्रशीघ्रं पुनरेव याहिराज्ञः सकाशे भवचाप्रमत्तः ॥ १३ ॥

य ॥ ६ ॥ उपोत्थ समीपं प्रापय ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ आरोप्यतां स्वनित्रपिठकवैदेहीवस्त्राभरणादिकमिति शेषः ॥ १० ॥ सन्नत्थ कवचं कलापान् तूणीरान् ॥ येन अवतारेण मार्गेण नावमारुह्य तामनिर्वाच्य गुणां गंगां लोकास्तरन्ति तमवतारं तर्तुजग्मतुः ॥ ११ ॥ एवमु एवभूतं तुरथादिनिरपेक्षं गच्छंतु ॥ १२ ॥ उत्तमश्वासौ दक्षिणश्च तेन स्पर्शादिव्यापारे उत्तमेन स्पर्शमात्रेण सकलदुःखहारकत्वाद्दक्षिणेनेदृशेन करेण दक्षिणकरेण ॥ १३ ॥